

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.987 van 3 februari 2011
in de zaak A. 189.313/VII-37.236.**

In zake : de BVBA TALIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Philippe Coenraets
kantoor houdend te Brussel
Ter Kamerenlaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke
regering
2. het MILIEUCOLLEGE VAN HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Maurice de Borman en Joël van Ypersele
3. het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN
VAN DE GEMEENTE ANDERLECHT

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 augustus 2008, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen
van de gemeente Anderlecht van 15 februari 2000 waarbij aan de verzoekende
partij de milieuvergunning wordt geweigerd voor de uitbreiding van een lunapark,
gelegen aan de Bergensesteenweg 814 B te Anderlecht.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De eerste en de tweede verwerende partij hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord en een toelichtende memorie ingediend.

Adjunct-auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De eerste en de tweede verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 januari 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Lépinos, die loco advocaat Philippe Coenraets verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Maurice de Borman, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij baat aan de Bergensesteenweg 814 B te Anderlecht een lunapark met twintig speelautomaten uit. Zij beschikt hiervoor over een milieuvergunning.

4. Op 28 oktober 1999 dient zij een aanvraag in om haar inrichting uit te breiden tot 40 speelautomaten en om de openingsuren te wijzigen.

5. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht brengt omtrent deze aanvraag geen beslissing ter kennis binnen de termijn bepaald in artikel 51, § 2, van de ordonnantie betreffende de milieuvergunningen van 5 juni 1997 (hierna: milieuvergunningsordonnantie). Overeenkomstig artikel 51, § 3, van dezelfde ordonnantie komt dit neer op een weigering van de vergunning.

De verzoekende partij dient op 4 februari 2000 bij de tweede verwerende partij beroep in tegen deze stilzwijgende weigeringsbeslissing.

6. Op 15 februari 2000, buiten de door de milieuvergunningsordonnantie voorgeschreven termijn, beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht alsnog om de milieuvergunning expliciet te weigeren.

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij dient op 24 maart 2000 bij de tweede verwerende partij ook een beroep in tegen deze uitdrukkelijke weigeringsbeslissing.

7. Ook de tweede verwerende partij neemt geen beslissing(en) binnen de voorgeschreven termijn. De verzoekende partij beschouwt dit als twee

stilzwijgend bevestigende beslissingen, namelijk een stilzwijgende beslissing houdende de bevestiging van de stilzwijgende weigering door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht en een stilzwijgende beslissing houdende de bevestiging van de uitdrukkelijke beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 15 februari 2000.

8. Op 26 juni 2000 stelt de verzoekende partij bij de Brusselse Hoofdstedelijke regering beroep in tegen deze stilzwijgend bevestigende beslissing van de tweede verwerende partij.

9. Met een besluit van 20 juli 2000 verklaart de eerste verwerende partij dit beroep onontvankelijk en weigert zij de gevraagde milieuvergunning. Dit besluit wordt door de verzoekende partij bij de Raad van State bestreden. Bij arrest nr. 171.899 van 7 juni 2007 vernietigt de Raad van State dit besluit.

10. Omdat een nieuwe expliciete beslissing van de eerste verwerende partij uitblijft, verstuurt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 82 van de milieuvergunningsordonnantie een aanmaning.

11. De eerste verwerende partij meldt op 17 juni 2008 dat, bij gebrek aan een expliciete beslissing, de weigeringsbeslissing van de tweede verwerende partij op 13 juni 2008 stilzwijgend werd bevestigd, overeenkomstig artikel 82, tweede lid, van de milieuvergunningsordonnantie.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Ambtshalve exceptie

12. De verzoekende partij geeft in haar verzoekschrift zelf uitdrukkelijk aan dat zij met huidig annulatieberoep de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Anderlecht van 15 februari 2000 aanvecht.

Artikel 80 van de milieuvergunningsordonnantie voorziet in de mogelijkheid tot het instellen van een georganiseerd administratief beroep bij het Milieucollege. De verzoekende partij heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt door op 24 maart 2000 beroep in te stellen bij de tweede verwerende partij. De verzoekende partij heeft dan tegen een stilzwijgende beslissing van het Milieucollege beroep aangetekend bij de eerste verwerende partij. Dit beroep heeft geleid tot een besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 20 juli 2000, dat bij arrest van de Raad van State nr. 171.899 van 7 juni 2007 werd vernietigd. Met een stilzwijgende beslissing van 13 juni 2008 wordt de gevraagde vergunning opnieuw geweigerd. Tegen deze beslissing wordt geen annulatieberoep aangetekend.

Wanneer een georganiseerd administratief beroep is ingesteld, kan, gelet op de devolutieve werking ervan, niet de nietigverklaring worden gevorderd van de in eerste aanleg genomen beslissingen. De thans bestreden beslissing is geen in laatste aanleg genomen beslissing en kan dan ook niet op ontvankelijke wijze worden bestreden met het voorliggend annulatieberoep. De opmerking in de laatste memorie van de verzoekende partij als zou uit artikel 82 van de milieuvergunningsordonnantie volgen dat "door de werking van de wet zelf" de beslissing van de lagere overheid wordt bevestigd, doet daaraan geen afbreuk.

De verwijzing door de verzoekende partij naar het arrest nr. 143.007 van 12 april 2005 doet niet ter zake, aangezien het in de zaak waarop dat arrest betrekking heeft gaat om een vergunning die wordt verleend door het stilzitten van de overheid, en niet om een vergunning die wordt geweigerd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie februari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,
Eric Brewaeys,
Peter Sourbron,

bijgestaan door

Bart Tettelin,

De griffier

Bart Tettelin

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,

griffier.

De voorzitter

Luc Hellin